

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/205/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215445
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712215445.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a .

Súd n e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov konania.

Súd konanie o návrhu na prerušenie konania z a s t a v u j e .

Súd návrh na prerušenie konania z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené žaloby proti Slovenskej republike, ktorými sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu, pretože súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučných konaniach vedených v jeho prospech v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote.

Nakoľko sa jedná o totožných účastníkov a rovnaký predmet konania, súd konania vedené pod sp. zn. 6C/205/2012, 6C/206/2012, 6C/207/2012, 6C/208/2012, 6C/209/2012, 11C/95/2012, 11C/102/2012, 11C/133/2012 a 11C/137/2012 spojil Uznesením č. k. 6C/205/2012-14 zo dňa 30.1.2013 do jedného konania vedeného pod sp. zn. 6C/205/2012.

Vo všetkých desiatich prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/205/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 829,80 Eur.

Podľa žaloby žalobca, ako oprávnený subjekt, navrhol písomným podaním zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti povinnému O. A.. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 28.10.2009 návrh na zmenu súdneho exekútora a legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu a rozhodne o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Exekučný súd však napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej

zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala vzniknúť žalobcovi škoda vo výške 175 Eur, ktorá mala pozostávať s nákladov vynaložených na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 Eur, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 Eur, náklady na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50 Eur, nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15 Eur - celkovo teda mal žalobca vynaložiť vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a to výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu márne sumu požadovaných 175 Eur. Žalobca tvrdil, že táto suma by ho neťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že nastanú účinky predpokladané § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu týmto rizikám: neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom nastalo riziko insolvenčii povinného. Pri určení výšky vychádzal žalobca, ako uvádza, z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 Eur.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/206/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 28.10.2009, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnej U. B., nar. XX.X.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 2118/2004 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 165,96 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/207/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 829,80 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 28.10.2009, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnej C. K., nar. XX.XX.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 2235/2004 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 829,80 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/208/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 221,28 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 2.9.2010, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnej N. C., nar. XX.X.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 435/2006 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 221,28 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 6C/209/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 608,52 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 28.10.2009, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnej Q. C.U., nar. XX.XX.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 962/2004 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 608,52 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 11C/95/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 165,96 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 28.10.2009, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnému G. M., nar. XX.X.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 4343/2010 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 165,96 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 11C/102/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 995,76 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 28.10.2009, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnému M. W., nar. X.X.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 439/2007 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 995,76 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 11C/133/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 387,24 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 27.8.2010, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnému Š. A., nar. XX.X.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 65/2004 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 387,24 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

V konaní začatom pod sp. zn. 11C/137/2012 žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 175 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 829,80 Eur. Odôvodnenie žaloby bolo totožné s odôvodnením žaloby podanej pôvodne v konaní 6C/205/2012.

Žalobca spísal dňa 28.10.2009, ako oprávnený v exekučnom konaní vedenom proti povinnej L. Š., nar. XX.X.XXXX, vedenom pod. sp. zn. EX 2234/2004 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučným súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Žalobcovi tak mal spôsobiť škodu vo výške 175 Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 829,80 Eur, ktorá bola vypočítaná rovnakým spôsobom ako v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 6C/205/2012.

Žalovaný sa k žalobám vyjadril písomne podaniami zo dňa 08. 07. 2013. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na náhradu škody, žalovaný poukázal na všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,

3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Žalovaný pripustil, že v jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu. Žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravu, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, pretože si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Súčasne žalovaný poukázal na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že pri posúdení či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v takýchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

Pokiaľ ide o existenciu prieťahov v konaní žalovaný uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody vo výške 175 Eur žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, žalovaný považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu žalovaného viedla skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Je pravdou, že žalobca poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovanie finančnej satisfakcie však nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá by mala byť priznaná za každý rok prieťahov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti prihliadal aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave

alebo nie. Pokiaľ však žalobca takýto prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybratých nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda príslušného súdu nemal ani len teoretickú možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej treba zdôrazniť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisov vedených tunajším súdom v dotknutých konaniach a zistil tento skutkový stav:

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/906/2005 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod sp. značkou EX 1092/05. Exekúcia bola vedená proti povinnému O. A., nar. XX.X.XXXX,. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 18 600,- Sk (617,41 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 2.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 15.2.2011, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/1598/2004 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod sp. značkou EX 2118/04. Exekúcia bola vedená proti povinnému U. B., nar. XX.X.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 9 311,- Sk (309,07 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 2.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 10.2.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/1662/2004 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod značkou EX 2235/2004. Exekúcia bola vedená proti povinnej C. K., nar. XX.XX.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 5 022,- Sk (166,70 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 2.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 15.2.2011, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Krajský súd ako odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/2529/2006 bola exekúcia vedená u JUDr. Jána Debnára, súdneho exekútora so sídlom v Detve, pod sp. značkou EX 435/2006. Exekúcia bola vedená proti povinnej N. C., nar. XX.X.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 21 221,- Sk (704,41 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 6.9.2010. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 6.10.2010. Exekučný súd rozhodol dňa 4.1.2011, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/864/2004 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod sp. značkou EX 962/04. Exekúcia bola vedená proti povinnej Q. C., nar. XX.XX.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 9 907,- Sk (328,85 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 2.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 27.9.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/2099/2003 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod sp. značkou EX 1153/03. Exekúcia bola vedená proti povinnému G. M., nar. XX.X.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 18 590,- Sk (617,07 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 2.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 4.2.2010, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/783/2007 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod sp. značkou EX 439/07. Exekúcia bola vedená proti povinnému M. W., nar. X.X.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 27 600,- Sk (916,15 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 2.11.2009. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 2.12.2009. Exekučný súd rozhodol dňa 10.5.2011, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/451/2004 bola exekúcia vedená u JUDr. Stanislavy Kolesárovej, súdnej exekútorky so sídlom v Banskej Bystrici, pod sp. značkou EX 65/2004. Exekúcia bola vedená proti povinnému Š. A., nar. XX.X.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 20 995,- Sk (696,91 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 30.8.2010. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 29.9.2010. Exekučný súd rozhodol dňa 21.4.2011, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil. Krajský súd ako odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 11Er/1661/2004 bola exekúcia vedená u JUDr. Jozefa Ďuricu, súdneho exekútora so sídlom vo Zvolene, pod sp. značkou EX 2234/04. Exekúcia bola vedená proti povinnej L. Š., nar. XX.X.XXXX. Predmetom exekúcie bola pohľadávka vo výške 23 767,- Sk (788,92 Eur) s príslušenstvom. Oprávnený (žalobca) podal návrh na zmenu exekútora dňa 24.5.2010. Je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase, nakoľko zákonná lehota na rozhodnutie (30 dní) uplynula dňa 23.6.2010. Exekučný súd rozhodol dňa 15.2.2011, keď vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil. Krajský súd ako odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 44 ods. 8 citovaného zákona, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 citovaného zákona súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona v znení platnom v čase vydania poverenia a v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie súd žaloby žalobcu v spojených veciach zamietol ako neodôvodnené a neopodstatnené. Žalobca v žiadnom z konaní právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody. Nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení. Paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku ani za ušlý majetkový prospech. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a rovnako aj nemajetkovej ujmy, súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

V zmysle zásady úspechu účastníka v konaní podľa § 142 ods. 1 OSP žalovanému náležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný v prípade úspechu túto nepožadoval.

Žalobca v predmetnom konaní doručil súdu dňa 28.10.2013 žiadosť o prerušenie konania sp. zn. 6C/205/2012 až do právoplatného rozhodnutia Ústavného SR o ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorej predmetom je porušenie jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednaním veci.

O uvedenom návrhu na prerušenie konania bolo tunajším súdom rozhodnuté dňa 15.11.2013 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania bol uznesením č. k. 6C/205/2012-137 zamietnutý. Z dôvodu podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uznesením zo dňa 22.4.2014 č. k. 17Co/216/2014-151 uznesenie okresného súdu potvrdil.

Opätovne po nariadení pojednávania v danej veci žalobca doručil súdu dňa 7.5.2015 návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásad nestrannosti súdu a sudcu zo dňa 7.5.2015, kde navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 6C/205/2012 prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednaním veci. Po oboznámení sa s podaním doručeným súdu dňa 28.10.2013 a 7.5.2015 súd konštatuje, že sa jedná o totožné podania z rovnakých dôvodov.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ustanovenia § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ustanovenia § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Tak ako vyplýva z ustanovenia § 103 O.s.p. povinnosťou súdu je kedykoľvek v priebehu konania skúmať, či sú splnené procesné podmienky pre konanie vo veci. Medzi procesné podmienky patrí aj podmienka prekážky právoplatnej rozhodnutej veci. Ak súd zistí, že o tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, konanie z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci zastaví (§ 104 ods. 1, veta prvá O.s.p.). O prekážku veci rozsúdenej ide v prípade ak už o takejto veci bolo zo strany súdu raz rozhodované. To

znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo nemožno rozhodovať opäť. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvomi kritériami a to totožnosťou osôb, t.j. účastníkov konania a totožnosťou predmetu konania. V danej veci sú splnené obe kritériá a to totožnosť účastníkov konania, ako aj totožnosť predmetu konania a to žiadosť o prerušenie konania z tých istých dôvodov, o ktorých už raz súd rozhodol. Vzhľadom k tomu, že bol súd toho názoru, že sa jedná o prekážku veci rozsúdenej a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky konania, a konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 7.5.2015 práve s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia zastavil.

Dňa 7.5.2015 rovnako žalobca súdu doručil návrh na prerušenie konania zo dňa 7.5.2015, ktorý odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť žalovaný v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom ide o nasledovné otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?
2. V prípade ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?
3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?
4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok má podľa žalobcu pre ďalší priebeh konania a rozhodnutie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 6C/205/2012 zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Na základe uvedených dôvodov navrhol žalobca konanie sp. zn. 6C/205/2012 prerušiť v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa názoru tunajšieho súdu v konaní, ktoré je vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní vo veci samej. A to, ani pokiaľ ide o dotknuté vnútroštátne konanie vedené Okresným súdom Prešov, ktorého predmet, ale aj okruh účastníkov je odlišný od konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 6C/205/2012. Rovnako podľa názoru súdu ani konanie o prejudiciálnych otázkach, ktoré boli v rámci predmetného vnútroštátneho konania Okresným súdom Prešov Súdneho dvoru položené nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci samej.

Povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke je zakotvená v druhej vete článku 267 ZFEÚ. Predpokladom povinnosti začať konanie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu unijného práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora predovšetkým skutočnosť, či otázka unijného práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu únieového práva je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny

spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad unijného práva. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti úniového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti), teda, musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku hypotetickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávanom spore. Účelom a podstatou konania o prejudiciálnej otázke je podľa stabilizovanej judikatúry Súdneho dvora spolupráca vnútroštátneho súdu so Súdnym dvorom pri výklade práva EÚ. Konanie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ je založené na delbe úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom. Je vecou len vnútroštátneho súdu, pred ktorým začal spor, a ktorý nesie zodpovednosť za súdne rozhodnutie, posúdiť so zreteľom na konkrétne okolnosti veci nevyhnutnosť rozsudku o prejudiciálnej otázke pre vydanie rozsudku vo veci samej, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položí Súdnemu dvoru (porov. napr. nález ÚS SR č.k. II. ÚS 163/2010-70 zo dňa 18.04.2012).

Nakoľko v konaní sp. zn. 6C/205/2012 pre rozhodnutie súdu vo veci samej nevystala potreba aplikácie unijného práva, v dôsledku toho nemohla v predmetnom konaní nastať ani potreba výkladu unijného práva. Z uvedeného dôvodu tunajší súd nemal dôvod položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky ohľadom výkladu unijného práva, a z rovnakého dôvodu nemá ani dôvod na prerušenie konania na základe toho, že pred Súdnym dvorom prebieha konanie o prejudiciálnych otázkach, odpoveď na ktoré podá Súdny dvor pre účely rozhodnutia v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Na základe uvedeného, súd návrh žalobcu zo dňa 7.5.2015, ktorým žiadal konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušiť, ako v plnom rozsahu nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

- 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.
- 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).